

Slapende Duitse schipper spoelt aan

De Duitse schipper Andreas Müller gooide zijn anker uit op een plek waar dat niet handig is. Hij werd wakker toen zijn schip vastliep op het Ameland strand.

Het bij Hollum gestrande zeilschip. FOTO JEANET DE JONG

STEF ALTENA

Bingo, dacht Harmen Wijnberg (56) toen hij gisteren om zes uur 's ochtends met zijn jeep over het strand reed. Dat strandrijden doet hij elke ochtend, al zo lang hij zich kan herinneren. Nooit eerder trof de jutter een puntgaaf zeiljacht aan. Het schip was verlaten, zo leek het, en nergens op de zuidwesthoek van het eiland zag hij andere kapers.

„Op zo'n moment gaat je juttershart sneller kloppen”, zegt Wijnberg. In het donker parkeerde hij zijn wagen pal voor de boeg van het haast 9 meter lange ijzeren zeilschip. Het direct enteren zag hij niet zitten. „Mischien ligt daar wel iemand voor dood in de kajuit. Je weet het niet.” Dus drukte hij maar op de claxon.

Even later kwam de duidelijk wakker getoeterde schipper Andreas Müller naar buiten. „Mooi dat hem niks mankeerde natuurlijk”, zegt Wijnberg. Maar omdat het schip bemand was, kon Wijnberg zijn vindersloon wel vergeten. „Als jutter vind je dat wel jammer natuurlijk.”

De 69-jarige kapitein uit Hamburg vertelde Wijnberg dat hij de avond ervoor voor anker was gegaan in het zeegat tussen Ameland en Terschelling. „Dat is niet handig”, weet de eilander. „Daar staat 15 meter water.” Het anker van de Duitser kreeg te weinig grip in de bodem en werd langzaam naar het eiland geblazen.

„Hij zei dat er 'Ankerplatz' op zijn kaart stond, maar dan heeft-ie hem denk ik verkeerd om gehouden”, zegt Wijnberg. Müller verklaarde dat hij zeven weken eerder, op de heenweg naar Engeland, op dezelfde plek wel zonder problemen de nacht had doorgebracht. Toen stond er vast

‘Op zo'n moment gaat je juttershart sneller kloppen’

minder stroming, zegt Theo Nobel, schipper van reddingboot KNRM.

Rond middernacht schrok Müller wakker, op het moment dat de kiel van zijn schip over de bodem schraapte. Hij zette de motor nog aan, maar het was te laat: het werd al laag water. Hij besloot het jacht te verlaten om op zoek te gaan naar hulp. Hij liep naar de Cat Club en verder de duinen in, maar zag nergens in de omgeving licht branden en kroop zijn kooi maar weer in.

„Hij was van het hele gebeuren niet echt onder de indruk”, zegt Wijnberg. De jutter hielp hem vrijdag om hulp in te schakelen. „Een berger wilde hij niet. Dus de Kustwacht maar gebeld.” Hij regelde ook een shovel, waarmee een geul werd gegraven voor meer diepgang.

Toen het water tegen de middag hoog genoeg stond, was het voor schipper Theo Nobel van reddingboot Anna Margaretha een eitje om het jacht los te krijgen. Het was niet de eerste keer dat hij een op het strand vastgelopen schip moest redden. Nobel: „Heel soms heb je dit soort gevallen erbij.”